

سایه سنگین طوفان سیاه طالبانی

در سومین سالگرد بازگشت به قدرت!

سه سال قبل - در 24 اسد 1400 خورشیدی - بار دیگر طوفان سیاه طالبان بر سرزمین ما سایه تاریک و شوم افکند. از دل تاریخ سرزمین مان تا به امروز، افغانستان همواره قربانی طمع و زیاده‌خواهی قدرت‌های استعماری و مزدوران داخلی آنان بوده است. اما اکنون، ما باید با روحیه‌ای انقلابی و استوارتر از همیشه، در برابر این شرایط غیرقابل تحمل به پا خیزیم.

24 اسد، روزی است که تاریخ دوباره نوشته شد، اما این بار نه با حروف طلایی، بلکه با اشک و خون زنان و مردان سرزمین افغانستان. بازگشت طالبان، نه پایان اشغال، بلکه مرحله‌ای جدیدی از تداوم اشغال به نحو دیگری است که توسط اشغالگران امپریالیست آمریکایی و متحدانشان کارگردانی می‌شود. حالت مستعمره - نیمه‌فئودالی آن کماکان به قوت خود پابرجاست. این سرزمین، نه تنها به دست طالبان که به واسطه دست‌های پنهان قدرت‌های خارجی در اسارت است. امپریالیست‌ها به رهبری امپریالیزم لجام گسیخته آمریکا، با توطئه‌ها و مداخلات بی‌پایان خود، این چرخه ستمگری را حفظ کرده اند.

آمریکا که سال‌ها با شعار دروغین "مبارزه علیه تروریسم" و "آزادی زنان از قید اسارت طالبان" به سرزمین ما لشکر کشید، امروز پرده از چهره واقعی خود برداشته است؛ همان چهره‌ای که در نهایت با ترفندهای استعماری، زمینه بازگشت طالبان را فراهم ساخت. طالبان که با حمایت و هدایت این قدرت‌های امپریالیستی دوباره بر اریکه قدرت تکیه زده اند، مهره‌های دیگری برای بازی‌های پشت پرده امپریالیست‌ها و ابزاری برای بهره‌کشی از ملت ما هستند. این بازی‌های کثیف که با نقشه‌های پیچیده و روابط پنهانی امپریالیزم لجام گسیخته آمریکا طراحی شده‌اند، تسلط بر منابع، تسلط بر سرنوشت مردم افغانستان و حفظ هژمونی منطوقی شان را دنبال می‌کنند!

اما مردم افغانستان، حقیقت را می‌دانند که طالبان تنها نقابی بر چهره‌ی این اشغالگران هستند. نقشه‌های پشت پرده و دست‌های پنهان آن‌ها، نمی‌تواند خواسته‌های حقیقی ملت ما را برای آزادی و استقلال نادیده بگیرد. ما این فریب و دسیسه را افشاء خواهیم کرد!

طی سه سالی که طالبان دوباره به قدرت رسیدند، محدودیت‌های زیادی در افغانستان ایجاد شده است که تأثیرات عمیقی بر زندگی مردم، به ویژه زنان و اقلیت‌های میلیتی داشته است. طالبان به طور رسمی اعلام کرده‌اند که دختران بالای صنف ششم نمی‌توانند به مکاتب بروند و دانشگاه‌ها بروی زنان مسدود است. زنان، بسیاری مشاغل دولتی و خصوصی را از دست داده‌اند و در بسیاری از نقاط، محدودیت‌های شدید بر حضور زنان در بازار کار و فعالیت‌های اقتصادی وجود دارد. زنان ملزم به رعایت حجاب اسلامی خاصی هستند و محدودیت‌های شدیدی برای حضور در فضاهای عمومی و استفاده از امکانات عمومی بر آنها اعمال می‌شود.

رسانه‌ها، تحت نظارت شدید طالبان قرار دارند و آزادی مطبوعات به شدت محدود شده است. خبرنگاران و رسانه‌ها با سانسور و تهدید مواجه هستند. فعالیت‌های سیاسی و مدنی محدود شده است. احزاب و گروه‌های مخالف طالبان به سختی می‌توانند فعالیت کنند و تجمعات عمومی تحت فشار و کنترل شدید قرار دارند.

اقلیت‌های دینی و قومی، به ویژه شیعیان هزاره، با تبعیض و خشونت‌های بیشتری مواجه شده‌اند. حملات و آزارهای فزاینده‌ای افزایش یافته است. تعصبات قومی در همه جا ریشه دوانده است.

اقتصاد افغانستان تحت فشارهای زیادی قرار دارد و بیکاری و فقر دمار از روزگار مردم در آورده است. فعالیت‌های اقتصادی تحت کنترل طالبان است و بسیاری از کسب‌وکارها به دلیل مشکلات اقتصادی آسیب دیده‌اند. طالبان کنترل‌های امنیتی شدیدی در مناطق تحت تصرف خود اعمال می‌کنند. حضور نظامی و افزایش پوسته‌های امنیتی در سطح شهرها و قریه‌ها به شدت افزایش یافته است. شرایط ناپایدار سیاسی - اجتماعی - اقتصادی در افغانستان باعث شده که بسیاری از مردم به دنبال پناهندگی و مهاجرت به کشورهای دیگر باشند. این مسأله نه تنها بر روی زندگی میلیون‌ها نفر تأثیر گذاشته بلکه فشار زیادی بر کشورهای پذیرنده نیز وارد کرده است.

طالبان با زنجیرهای جهل و تعصب، می‌خواهند زنان را از تحصیل و کار محروم کنند، اما این جهل آنان است که ما را قوی‌تر می‌سازد. هر دختری که از مکتب و پوهنتون محروم می‌شود، هر زنی که از کار باز می‌ماند، نماد مقاومت و پایداری در برابر این ظلم است.

زنان و دختران شجاع سرزمین مان!

شما نه تنها قربانی نیستید، بلکه پیشگامان تغییر و انقلاب هستید! با روحیه‌ای انقلابی و اراده‌ای شکست‌ناپذیر، این خاک را دوباره از آن خود خواهید کرد. طالبان، این گروه متحجر و واپس‌گرا، ستم بر زن را به عنوان یکی از ارکان اصلی حکومت خود قرار داده‌اند، و با اعمال محدودیت‌ها و تحمیل قوانین غیرانسانی، سعی در خاموش کردن صدای نیمی از ملت ما دارند؛ اما کور خوانده‌اند، زیرا زنان قهرمان سرزمین مان در نهایت صدای واحدی خواهند شد که لرزه بر پیکر امپریالیسم و ارتجاع می‌اندازند!

زنان افغانستان، این گل‌های پرپر شده‌ی باغ آزادی، بار دیگر مورد هجوم و محرومیت قرار گرفته‌اند. طالبان با شمشیر جهل و تعصب، حق تحصیل و کار را از آنان ربودند. زنان، که نیمی از پیکر ملت‌اند، امروز در سایه‌ی استبداد طالبان از حقوق اساسی خود محروم شده‌اند. این اقدام نه تنها توهینی به زنان است، بلکه دلیل عقب ماندگی بر پیشرفت و آبادانی کشور است. هر کدام از دختران افغانستان که امروز از درس و مکتب و دانشگاه محروم شده، شعله‌ای از نور و امید است که به تاریکی رانده می‌شود. طالبان با بستن درهای مکاتب و دانشگاه‌ها بر روی دختران و محروم کردن زنان از حق کار و مشارکت اجتماعی، قصد دارند آنان را به انزوای اجتماعی و زندگی در چهاردیواری خانه و تبدیل آنان به سایه دنباله‌رو مردان مبدل سازند. اما آنان غافل‌اند که زنان افغانستان، سمبل‌های مقاومت و پایداری‌اند و هرگز زیر بار این ستمگری نخواهند رفت.

ستم بر زن، یکی از ارکان عمده طالبان است؛ سیاستی که با حمایت‌ها و بازی‌های پشت پرده قدرت‌های خارجی به ویژه اشغالگران آمریکایی، همچنان بر ملت ما تحمیل می‌شود. این قدرت‌ها، که با بهانه‌های دروغین و حيله‌گرانه وارد سرزمین ما شدند، و با تسلیمی میدان برای طالبان، عملاً به جنایات خود مشروعیت بخشیده و شرایط کنونی را برای اعمال این ظلم‌ها فراهم کرده‌اند. ما به تمام زنان و مردان آزادی‌خواه و عدالت‌طلب افغانستان فراخوان می‌دهیم که در برابر این سیاست‌های زن‌ستیزانه طالبان و حامیان خارجی‌شان متحد شوند. طالبان، نه دشمن امپریالیسم، بلکه دست‌نشانده‌ای در خدمت منافع آن‌ها بوده و می‌باشند. در زیر سایه این حمایت‌ها بود که طالبان توانستند دوباره به قدرت برسند و ملت افغانستان را به زنجیر بکشند.

نیروهای انقلابی اعم از زنان و مردان، کارگران و دهقانان، جوانان بیدار و آگاه!

ما نمی‌توانیم در برابر این وضعیت اسفبار خاموش بمانیم. طالبان و حامیان امپریالیستی‌شان می‌خواهند ما را در جهل و فقر نگه دارند، ولی ما باید قفل این زنجیرهای اسارت را بشکنیم. فقط و فقط با اتحاد، انسجام، آگاهی و اقدام، می‌توانیم این سیستم استعماری را به زانو درآوریم و افغانستان را از چنگال سیاست اشغالگرانه امپریالیسم لجام گسیخته آمریکا و مزدوران شان آزاد کنیم.

امروز، بیش از هر زمان دیگری، ما نیازمند اتحاد و مقاومت هستیم. امروز باید به پا خیزیم و در برابر این بازی‌های شوم و پشت پرده، صدای اعتراض و فریاد خود را بلند کنیم. ما باید نشان دهیم که افغانستان نه ابزار بازی قدرت‌های خارجی است و نه صحنه‌ی نمایش گروه‌های مرتجع و دست‌نشانده‌شان!

بازیگران پشت پرده باید بدانند که ما ملت بیداری هستیم. ما خیانت‌ها، دسیسه‌ها و توطئه‌های آنان را فراموش نخواهیم کرد. امروز، زمان آن رسیده که با اراده‌ای پولادین و با اتحاد و همبستگی بر علیه این بازیگران و مزدوران آنان مقاومت همه‌جانبه ملی مردمی انقلابی را گسترده‌تر کنیم.

ما نباید اجازه دهیم که افغانستان در این وضعیت ننگین باقی بماند. این خاک، زادگاه قهرمانانی است که برای استقلال و آزادی جنگیده‌اند و جان خود را فدا کرده‌اند. امروز نوبت ماست که در برابر این وضعیت تحمیلی، مقاومت همه‌جانبه براه اندازیم. این تهاجم تنها کار طالبان نیست؛ امپریالیسم به رهبری اشغالگران آمریکایی، در واقع پشتیبان این دست‌نشانندگان جنایتکار است. حمایت‌های مالی و سیاسی آنان، سوختی بود برای شعله‌ور شدن آتش ستمگری در سرزمین ما. مبارزه ما تنها علیه طالبان نیست؛ این یک نبرد تمام‌عیار علیه امپریالیسم و تمامی اشکال استثمار و ستم است. ما باید با قدرت مردم، این نظام پوسیده را نابود کنیم و برای ساختن جامعه‌ای آزاد، عادلانه و مستقل، قدم‌های محکم برداریم.

وقت آن رسیده که صدای انقلاب قهری در سراسر افغانستان طنین‌انداز شود. ما خواهان افغانستانی هستیم که در آن هیچ قدرت خارجی و هیچ نظام ستمگر داخلی نتواند بر ما حکم‌فرمایی کند و حق توده‌ها را پایمال نماید. پیروزی از آن مردم افغانستان است. ما در برابر این طوفان ایستاده‌ایم، مصمم‌تر از همیشه!

امپریالیست‌ها، با هدف حفظ سلطه و تسلط خود بر افغانستان، تلاش کردند تا این سرزمین را در چنگال طالبان نگه دارند. این نقشه‌های شوم به‌وضوح نشان‌دهنده‌ی منافع ژئوپلیتیکی و اقتصادی امپریالیست‌ها است که از طریق طالبان به دنبال پیشبرد اهداف خود بودند. اشغالگران آمریکایی و متحدانش، با استفاده از تاکتیک‌های پیچیده و حمایت‌های پنهانی، به طالبان این امکان را دادند که موقعیت خود را تقویت کرده و قدرت را دوباره در دست بگیرند. این حمایت‌ها شامل تأمینات مالی،

اطلاعاتی، و حتی تسلیحاتی بوده است که به طالبان کمک کرده تا به سادگی بر اوضاع مسلط شوند. در عوض، امپریالیست‌ها با بهره‌برداری از وضعیت بحران‌زای افغانستان، منافع استراتژیک و اقتصادی خود را تأمین کردند. آنها تلاش کردند تا افغانستان را به عرصه‌ای برای پیشبرد اهداف ژئوپلیتیکی خود تبدیل کنند و با ایجاد یک وضعیت بی‌ثبات و بحران‌زده، فشارهای جهانی را از خود دور کنند. این بازی‌های پشت پرده، به وضوح نشان‌دهنده‌ی عدم پایداری قدرت‌های امپریالیستی به اصول انسانی و حقوق بشر است. آنها سرنوشت میلیون‌ها انسان را به بازی گرفته و کشور ما را به صحنه‌ای برای رقابت‌های استراتژیک تبدیل کرده‌اند. امپریالیست‌ها با دسیسه‌های خود، به بحران و خشونت دامن زدند تا به اهداف شوم خود دست یابند. امپریالیزم، با نقشه‌های شوم و دسیسه‌های پیچیده، همواره در تلاش بوده تا سرزمین ما را در چنگال خود نگه‌دارد و از منابع و ثروت‌های ملی ما بهره‌برداری کند.

ما در برابر ظلم و ستم زانو نخواهیم زد! ما برای آزادی، برای عدالت، و برای آینده‌ای روشن‌تر، با تمام توان مبارزه خواهیم نمود. ما، به عنوان فرزندان این خاک، نباید خاموش باشیم. امروز وقت آن است که فریاد اعتراض و مقاومت را از دل این سرزمین بلند کنیم. ما نباید اجازه دهیم که خون هزاران شهید و مبارز راه آزادی به فراموشی سپرده شود. ما باید در برابر این ظلم ایستادگی کنیم و برای آزادی و حقوق اساسی خود، به مبارزه ادامه دهیم.

در عصر کنونی، یگانه راه حل این معضل، برپایی انقلاب دموکراتیک نوین است. با انقلاب دموکراتیک نوین می‌توانیم به هدفی واحد و مقدس یعنی نابودی سلطه امپریالیزم و ارتجاع بر کشور و تأمین استقلال حقیقی و آزادی ملی برای تمامی مردم دست یابیم.

این انقلاب، تنها با برچیدن نظام‌های استبدادی و دیکتاتوری و مبارزه با استثمارگران و ستم‌گران ممکن است. با این انقلاب هر نوع استثمار و ستم نابود می‌شود و جامعه از زیر بار استبداد و سلطه‌گری نجات می‌یابد. باید با تمام قوا در برابر ظلم و ستم ایستاد و از هیچ تلاشی در راه تحقق حقوق و آزادی‌های اساسی مردم دریغ نکرد. برای رسیدن به این اهداف، لازم است که تمامی نیروها و شخصیت‌های منفرد منسوب به جریان دموکراتیک نوین، نیروهای ملی - دموکرات انقلابی و افراد و اشخاص منفرد انقلابی کشور و آزادی‌خواه و عدالت‌طلب به‌پاخیزند و با اتحاد و همبستگی، به مبارزه با نیروهای استثمارگر و ستمگر ادامه دهند. این انقلاب، نه تنها به دنبال تغییر در ساختار سیاسی کشور است، بلکه باید به تغییر بنیادی در نظام‌های اقتصادی و اجتماعی نیز منتهی شود تا عدالت و برابری واقعی در جامعه برقرار گردد.

امروز، زمان آن است که با عزم و اراده‌ای قوی، در برابر امپریالیزم و ارتجاع بایستیم و برای تحقق مقاومت ملی مردمی انقلابی و برپایی انقلاب دموکراتیک نوین تلاش کنیم. ما باید با قدرت زحمت‌کشان و نیروهای آزادی‌خواه، جامعه را به سوی آزادی و استقلال واقعی هدایت کنیم و آینده‌ای روشن و عادلانه برای نسل‌های آینده بسازیم.

آینده از آن ما است

زنده باد انقلاب دموکراتیک نوین! زنده باد استقلال و آزادی

زنده باد مقاومت زنان افغانستان! زنده باد اتحاد و انسجام نیروی های انقلابی

نابود باد طالبان! مرگ بر اشغالگران امپریالیست و مرتجعین دست‌نشانده و اشغالگران داعشی!

"کمیته اتحاد و انسجام نیروهای انقلابی افغانستان"

24 اسد 1403

www.Afghanistanarmy.org || CUCARF@afghanistanarmy.org

www.youtube.com/@CUCARF